

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA: 34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177	Letna naročnina, Italija . . . Lir 8.000
POUREDNIŠTVO: 34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646	Letna inozemstvo . . . » 13.000
	Letna inozemstvo, USA dol. . . 15
	Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXIX. - Štev. 3 (1436)

Gorica - četrtek, 20. januarja 1977 - Trst

Posamezna številka Lir 150

Spodbuda za Teden krščanske edinosti 1977 Evropa pred »novo mejo«

Jugoslovanski škofje so za letošnji Teden krščanske edinosti (od 18. do 25. januarja) izdali spodbudno pismo, namenjeno duhovnikom in vernikom, ki opozori na ta žgoči problem Kristusove Cerkve in ki tudi nas zamejskih Slovencev ne sme pustiti brezbrzihih. Takole pravijo:

Ko je Cerkev na drugem vatikanskem cerkvenem zboru, razsvetljena po Svetem Duhu, začela premišljevat i sebi, o svojem poslanstvu in o svoji podobi v svetu in zgodovini, je morala razmišljati tudi o svoji edinstvi, ki stoji pred njo kot naloga, ki ji jo je dal Gospod, a je bila, žal, sčasoma zaradi človekove grešnosti tako zelo izpodkopana.

Od trenutka, ko je Gospod pri zadnji večerji molil za edinstvo, so bili v Cerkvi vedno taki, ki so Kristusa posnemali v tej molitvi.

Znano je, da je v začetku tega stoletja zunaj katoliških krogov vzklikala misel, naj bi vsi krščeni v istem času organizirano molili za edinstvo. Katoliški krogi so to idejo pozdravili in sprejeli. Iz tega je nastala svetovna molitvena osmina za edinstvo kristjanov. V svoji tradicionalni obliki se je začela na dan stola sv. Petra, 18. januarja, in končala na dan spreobrnjenja sv. Pavla, 25. januarja. V naših molitvenikih so bile tudi prošnje za posamezne dneve v osmini. V ozadju vsega tega pa je bila misel, da se morajo vsi pokatoličniti in bi tako bila uresničena edinstvo Kristusove Cerkve.

RESNICNA ENOTNOST CERKVE

Bistrovitni duhovi so že davno spoznali slabe točke takega mišljenja. Ali katoličani moremo trditi, da je v naših vrstah uresničena popolna edinstvo? Mar ne čutimo, kako nas boljše rane razdeljenosti tudi v naših skupnostih? Razprti je so bile zmeraj, posebno še v našem času. Spomnimo se vse številnejših »primerov« pri nas in v svetu. Mar nismo pričeli, da mnogokrat pri nezdinjenih bratih doživimo več ljubezni in bratske bližine kot pri svojih katoliških bratih? Vse to nas silni, da znova premislimo svojo stališča in prepričanja glede edinstvi Cerkve.

Ni zadosti, če je naša skrb za edinstvo samo v molitvi, da bi drugi krenili na pravo pot. Ali so naše poti prave? Greh proti edinstvi nikakor ni zunaj naše splošne grešnosti. Greh razdružuje človeka. Greh zahteva Cerkev rane. »Ako rečemo, da smo z njim združeni, pa hodimo v temi, lažemo in se ne ravnamo po pravici... Ako pa rečemo, da nimamo greha, sami sebe varimo in v nas ni resnice« (1 Jan 1, 6-8).

Needinstvo Cerkve je v najtesnejši zvezi z grešnostjo vseh, ki ji pripadajo. Zato je varljiva misel, da je edinstvo Cerkve mogoče uresničiti brez osebnega spreobrnjenja.

Z izvrševanjem krstnega poklica se vse bolj približujemo Kristusu. Ko živimo resnično življenje v Kristusu, se vse bolj tudi med seboj zblizujemo. To so poti edinstvi, s katerimi Cerkev materinsko podaja roke vsem z željo, da nas pripelje k temu vzvišenemu cilju. Tako smo daleč od tega, da bi mislili, kako morajo samo drugi prispevati svoj delež k uresničevanju edinstvi Cerkve, ne pa tudi mi sami.

PREMALO VERE IN UPANJA

Toda misel za življenjsko stvarnost nam postavlja vprašanje, ali ni to samo privid. Večkrat slišimo ugovor, da je ekumensko prizadevanje lepa zamisel, vendar daleč od uresničljivosti.

Zdi se, da smo kot pravi otroci svoje dobe v veliki meri zastrupljeni z dvomom. »Upati proti upanju« (Rim 4, 18) zveni kot lepa fraza, toda daleč od neizprososti naših človeških razglabljanj in izkustev. Kakor mnoge druge pobožnosti tako tudi molitveno osmino opravljamo morda z mnogimi občutki, vendar s premalo prave vere in upanja.

Prav to pomanjkljivost želi odpraviti zamisel, ki jo za prihodnjo molitveno osmino predlagamo naši Cerkvi. Zelfimo, da Gospod prečene našo nevero v uresničitev edinstvi, ki zanjo prosimo.

Ko molimo za edinstvo Cerkve, smo trdno prepričani, da edinstvo ne more biti človeško, temveč le božje delo. Zato tudi molimo »k njemu, ki more... storiti neizmerno več ko vse, kar mi prosimo ali umejemo« (Ef 3, 20), k njemu, ki nam »v svoji brezmejni dobroti vedno daje več, kot zaslužimo ali prosimo« (glavna prošnja na 27. navadno nedeljo).

Zavedamo se, da naša ekumenska prizadevanja do zdaj niso bila kronana s kakimi izrednimi vidnimi uspehi. Sicer pa se zdi, da razkazovanje ni bistveno za rast božjega kraljestva. Zanj je pomembnejše nevidno delovanje evangeljske kvasa in tiha rast gorčičnega zrna. Če gledamo na stvar z zgodovinskega vidika, je to, kar je bilo do zdaj doseženo, mnogo več, kakor smo nekaj upali in pričakovali. Očitno deluje tukaj Sveti Duh, ki na neviden način oživlja in zedinjuje Cerkev.

Ni pa potrebno, da opravljamo molitveno osmino samo omenjene dneve v januarju. Morda bi bilo še bolj primerno, da jo prenesemo na dneve pred binškošmi. Takrat nas svetopisemska resničnost spominja dobe, ko je bila v največji meri uresničena temeljna edinstvo potujoče Cerkve. »Vsi ti so enodušno vztrajali v molitvi z ženami, z Marijo, Jezusovo materjo, in z njegovimi brati« (Apd 1, 14). »Bili so stanoviti v nauku apostolov in bratski skupnosti, v lomljenju kruha in molitvah« (Apd 2, 42). »Množica teh, ki je verovala, je bila enega srca in duha« (Apd 4, 32).

Molimo, bratje in sestre, da bi idealna podoba prve Cerkve, kakršna je izšla iz Odršenikovih rok, postala resničnost tudi našega časa.

Zahod si zviija zanko nad seboj

Sobolev je vodja oddelka »Mednarodna komunistična gibanja« pri osrednjem odboru Inštituta za marksizem-leninizem. V tem svojstvu je bil Sobolev sodelavec pri izdelavi poročila o (mednarodnem) napredku. V tem poročilu je rečeno, da je odobritev politike popuščanja ena bistvenih silnic pri razpadanju Zahoda: »Popuščanje slabi odporno moč velikega kapitala in prinaša možnosti osvobodilnim gibanjem in socialnemu napredku. Miroljubna koeksistenca je še posebno uspešen način razrednega boja med prebujajočim se socializmom in umirajočim zgodovinskim kapitalizmom na svetu.«

Med uspehi politike popuščanja našteva Sobolev tudi okrepitev komunističnih partij v Italiji in Franciji...

V svojem govoru na 25. zasedanju sovjetske komunistične partije je rekel Brežnjev dobesedno: »Na osnovi pogodb iz leta 1970 so odnosi med Sovjetsko zvezo in Zahodno Nemčijo izredno napredovali. Prišli so v normalni tok. In sicer pod edino možno predpostavko odpovedi kakršni koli upravičenosti spreminjanja evropskih mej. Danes je Zahodna Nemčija eden naših velikih partnerjev v obojestransko prednostnem sodelovanju z Zahodom...«

V mestu Daugavpils v Letoniji so sovjetske oblasti kljub že podpisanim sporazumom v Helsinkih zasegle protestantsko cerkev, v kateri so imeli službo božjo protestanti in baptisti. Namesto tega so jim odkazali neko zasebno hišo ob robu mesta v bližini pokopališča. Katoliški cerkvi v istem mestu pa grozi celo nevarnost, da jo bodo podrli, čeprav predstavlja zgodovinsko znamenitost mesta. Zato je 5.043 oseb poslalo pismo na vrhovni sovjet s prošnjo, da bi cerkve ne podrli. Krajevne oblasti so zaenkrat odnehale, toda namestu se niso odpravile.

Obseg dolgov držav vzhodnoevropskega bloka nasproti Zahodu je lansko leto znašal celih 33,4 milijarde dolarjev, na prvem mestu Sovjetska zveza s 13,1 milijardo, sledita ji Vzhodna Nemčija in Poljska. V nekaterih zahodnih deželah menijo, da Vzhod sploh nima namena povrniti svojih dolgov. Vzhod da se s temi krediti

Lep čas že se govori in debatira o združenju Evropi, posebno v zadnjem povojnem obdobju, ko so bili napravljeni prvi koraki v tem smislu. Nastale so razne evropske ustanove, od Premogovne in jeklarske skupnosti do Evratoma, od Skupnega evropskega trga do Evropskega sveta. Zbral se je tudi evropski parlament v Strasburgu, ki pa do danes ni še odraz širšega sodelovanja ljudskih množic, pač pa le nekak »alter ego« posameznih zahodnoevropskih parlamentov. Obenem se je ustanovila Evropska komisija, ki igra vlogo nekake evropske vlade.

Tu se ne mislim ustavljati ob teoretičnih ali zgodovinskih predpostavkah evropskega zedinjevanja, saj se je o tem že precej pisalo. Smo namreč že v trenutku, ko moramo stvarno gledati dogodkom v oči. To pa pomeni, da moramo kot realisti vzeti na znanje termin prvih neposrednih volitev v evropski parlament, ki bodo — kot vse kaže — poletni prihodnjega leta. Leto 1978 pa je že na vratih.

Debata o neposrednih volitvah v evropsko parlamentarno skupščino postaja iz dneva v dan aktualnejša. Tisk in javnost v prizadetih državah se živahno pripravljata na to. Pa tudi tisk (malo manj javnost) v državah, kjer

teh volitev ne bo. O tem bi nekoliko razmišljali v naslednjih vrsticah. To še posebej zato, ker postaja problem sam vedno bolj živ in ker se vedno bolj kaže prizadetost, s katero predstavniki javnega mnenja pristopajo do njega.

»Kdor ni Panevropjec, je Anti-evropjec!« Tako je pred mnogimi leti zapisal znani pobudnik vseevropske ideje grof Richard Coudenhove-Kalergi. Čeprav zveni danes to geslo skoraj malo retorčno, ima v sebi tudi svojo aktualnost. Prav sedanje debate, ki so se vnele med pristaši in nasprotniki neposrednih volitev v evropski parlament nam o tem najbolj zgovorno pričajo.

RAZGIBANA POLEMKA V FRANCJI

V zadnjem času je problem evropskih volitev zavzel poseben obseg v Franciji. Povod je dala razsodba Ustavnega sveta, ki je razsodil, da direktne volitve v evropski parlament niso v neskladju s francoskimi ustavnimi načeli. V tem je gotovo velika zmaga sedanje francoske uradne politike, ki se prav s predsednikom republike Giscard d'Estaingom odločno zavzema za evropeistično usmeritev.

Francoska vlada je morala v zadnjem obdobju bojevati nelahek boj z desničarsko golistično večino, ki se prav nič ne navdušuje za tak pristop k novi Evropi. Vsem je še v spominu koncept generala De Gaullea, ki je videl pred seboj ideal »Evrope domovin«, v kateri bi lahko Francija še vedno ohranila nekako privilegirano vlogo in morda — nadvlado.

Sedaj nadaljujejo to politiko njegovi najzvestejši nasledniki kot sta npr. bivša ministrska predsednika Debré in Couve de Murville. Debré se boji, da bi se nacionalna suverenost izgubila v nekakšni evropski legitimnosti in da bi se postopno Francija spet podredila nadmoči Atlantskega pakta in s tem ZDA.

Te »strahove« je skušal pomiriti sedanji predsednik vlade Raymond Barre, ki je v parlamentu zagotovil, da posamezni državni parlamenti ne bodo v ničemer izgubili na veljavi in pomenu. Sploh

Za priznanje enakopravnosti narodnih skupnosti

V nedeljo 16. januarja je bil v Cervinjanu prvi kongres gibanja »Srednjeevropska omika« (Civiltà Mitteleuropea), ki si je že v svojem statutu stavila za cilj obrambo narodnih skupnosti, živčih na področju nekdanjega cesarstva s posebnim ozirom na področje alpskega loka v severni Italiji.

Organizacija je za to priložnost (kot tudi že večkrat prej) izdala lepake in propagandno gradivo v štirih tu govorečih jezikih, namreč v italijanščini, slovenščini, furlanščini in nemščini. Ta večnarodni duh se je kazal tudi v uradnih referatih organizatorjev na nedeljskem občnem zboru v športni palači v Cervinjanu, katerega se je udeležilo veliko število ljudi.

Srečanju so prisostvovala tudi povabljenе delegacije raznih manjšinskih strank in skupin severne Italije. Tako so pozdravili delegati južnotirolske SVP, tridentinske PPTT, Furlanskega gibanja in Slovenske skupnosti. Delegacija Union Valdôtaine je izostala zaradi snežnih razmer. Udeleženi so bili tudi zastopniki dolomit-skih Ladincev iz pokrajine Belluno.

Delegacijo Slovenske skupnosti so sestav-

pa zglela, da se v francoskem javnem in političnem življenju vse bolj kaže neka treznost in pripravljenost odgovorno sodelovati v teh prizadevanjih za zgraditev skupne Evrope.

V tem je tudi značilno pisanje velikega francoskega tiska, ki skuša realistično prikazati pomen evropskih ustanov in ublažiti strah ter fantapolitične vizije nekaterih preostalih zagovornikov golizma in izolacije. S tem je tudi vsa »querelle« zadobila pečat široke javne debate, ki hoče razčistiti pojme enkrat za vselej.

Tako piše komentator v pariškem »Le Figaro«, da bo v bodoče evropska skupščina gotovo igrala pomembno in uspešno vlogo ter vzbudila v javnem mnenju zavest o resničnih problemih Evrope. Istotako bo prispevala k razpravi o velikih idejah in velikih temah evropskega zedinjenja ob najširšem sodelovanju vseh mož in žena, ki bodo prispevali k njeni izvolitvi.

Dnevnik »Le Monde« pa se prav tako v razpravi o evropskih problemih in ustanovah zaustavlja ob stališču Velike Britanije. Angleži imajo sedaj predsednika Evropske izvršne komisije, ki je Mr. Roy Jenkins. Zato so še bolj angažirani v delu za evropsko stvar. Prav njih nekdanji ministrski predsednik Heath je dejal, da Velika Britanija že dokončno pripada Evropi. Ugledni francoski dnevnik pri tem komentira, da sicer ta britanski pristop k Evropi danes ne kaže ne navdušenja ne razburjenja, pripominja pa, da večina Britancev z zadovoljstvom sprejema na znanje pristop svoje države k Evropski skupnosti.

KAJ PA VZHOD?

Zanimive so tudi reakcije, ki so jih pred časom iznesli nekateri krogi v vzhodnem taboru. Sovjetska zveza in z njo zlasti nekatere komunistične partije na Zahodu (med njimi prav francoska!) niso nikdar kazale prevelikega navdušenja nad procesom evropske integracije. V tem oziru je Kitajska šla veliko dlje, saj je prek svojih vodilnih državnikov, kot sta bila zdaj že pokojna Maocetung in Cuenlaj, večkrat z odobravanjem govorila o evropski integraciji in procesu političnega združevanja zahodnoevropskih držav.

Moskovski uradni tisk je nedavno precej ostro komentiral načrt o neposrednih volitvah v evropski parlament. Vse to je označil v bistvu za nedopustno, obenem pa je skušal prikazati bodoče volitve v strasburški parlament kot orodje imperializma in vedno večjo nadvlado ZDA. Zanimivo, da je morda ta teza zelo blizu stališču golističnih prvakov...

Komunistični svet na splošno ni in ne more z veseljem čakati na te volitve, saj hočeš nočeš pomenijo zmago zahodne demokracije! Tudi v bodoče si ne more delati kakih posebnih utvar, saj bo pomenil prvi evropski parlament gotovo močno trdnjavo demokratskih strank proti vsakršni totalitarni obliki vladavin. Komunistične partije (tudi sicer močnejši PCI in PCF) bodo razpolagale le z relativno majhnim predstavništvom in ne bodo odločilno soodločale pri bodoči evropski politiki, ki bo gotovo ohranila svobodoljubno pot!

Delovanje in program Društva slovenskih izobražencev

Aktualna problematika in dogodki, ki so prvenstveno v zvezi s slovensko narodnostno skupnostjo, so predmet vsebinsko zanimivih in razgibanih večerov, ki jih prireja vsak ponedeljek Društvo slovenskih izobražencev v Trstu v prostorih Slovenske prosvete v ulici Donizetti, 3. Člani društva in udeleženci sploh imajo na teh srečanjih priložnost, da se soočajo z vprašanji, ki so za nas pomembna in važna, vsem pa je obenem dano, da povejo svoje mnenje in dajo svoje predloge. Predavanja in društvo in diskusije, ki vedno sledijo, bi zaslužile več pozornosti kot jim ga naš tisk običajno posveča. To pomanjkljivost naj deloma odpravi naslednji pregled.

Ze nekajletni običaj narekuje, da društvo začne sezono z analizo zadnje Drage, septembrskih študijskih dni, ki so bili letos prvič na Opčinah. Ocena Drage 1976 je bila v bistvu pozitivna, poglobljena diskusija pa je obenem pomenila že pripravo na prihodnje študijske dni.

Ze drugi ponedeljski sestanek pa je bil posvečen žgoči aktualnosti: reformi radijske in televizijske ustanove, ki je zajela tudi slovenski Radio in ga prikrajšala za večerni spored. Okrogle mize so se udeležili D. Sedmak, E. Susič, S. Spetič in J. Slama.

Močno je odjeknil boj koroških Slovencev in njihov odločni odpor proti preštevanju; o usodi slovenske Koroške sta govorila M. Sah in koroški gost Reginald Vosperrnik, peli so Fantje izpod Grmade, recitirala pa M. Peterlin in A. Pregarc.

Dr. B. Senčar je potem govoril o svojem potovanju preko Atlantika in o ponovnem srečanju z ameriško družbo in njenim načinom življenja. Saša Martelanc je pripravil večer ob 20-letnici madžarske vstaje, pri katerem so sodelovali tudi L. Valenčič, Matejka Peterlin in Marijan Bajc. Večer je sprožil živo diskusijo, ki je zajela tudi sodobno problematiko.

Izjemen je bil večer v drugi polovici novembra, ko je bil gost društva pisatelj Fulvio Tomizza, avtor priredbe Cankarjevega Kačurja, s katerim Stalno gledališče Furlanije-Juljske krajine prav v teh dneh gostuje po raznih italijanskih mestih. Polno do izraza je prišel uspeh gledališke hiše, ki je uresničila globoko zaslužno kulturno pobudo, slovenska kulturna javnost pa je v neposrednem stiku s Tomizzo imela priložnost spoznati ga kot ustvarjalca in človeka, ki je dober poznavalec slovenske socialne in kulturne stvarnosti. Prav zato pa je Tomizza tudi zelo navezan na slovenske besedne ustvarjalce, posebno pa še na Cankarja, s katerim se v nekem smislu eksistencialno sooča in istoveti.

Z občutkom nemoči smo sprejeli zaključke okrogle mize o prosti industrijski coni, ki jo predvideva italijansko-jugoslovanski sporazum iz Osima. O teh težkih problemih so govorili prof. A. Lokar, A. Mužina, dr. Škerk in dr. Vršaj.

Decembrske večere smo začeli s srečanjem z glasbenikom Pavletom Merkujem. Medtem ko je Cankarjev Kačur osvaja tržaški Rossetti, je Merkujev operni prevenc »Kačji pastir« zavzel oder še druge postojanke tržaškega kulturnega sveta, ki je bila od vedno zaprta za slovensko kulturo in njene ustvarjalce. Merku je udeležencem večera razkril značilnosti svoje glasbe in okoliščine nastajanja opere, ki je odraz njegove osebnosti in gledanja na umetnost. Opera je povzročila veliko zanimanja v vseh italijanskih glasbenih krogih, po tem uspehu pa se je zbudil tudi interes jugoslovanskih opernih hiš.

Socialnim gledališčem mehanik zakonov je bil posvečen večer, na katerem je dr. E. Susič s svojimi izvajanci zbudil veliko zanimanja in sprožil diskusijo, ki je dokazala, da je socialna problematika vse preveč zanemarjena v naših kulturnih krogih.

Prvi del sezone DSI je sklenil večer božične tematike, pri katerem so sodelovali škofov vikar dr. Škerl, prof. Rebula, prof. Zora Tavčarjeva, ki je predstavila novo zbirko pesmi Milene Merlakove, recitirala pa je Matejka Peterlinova.

• Papež Pavel VI. je ustregel želji hrvaških kapucinov in je razgledil bl. p. Leopolda Mandića za zavetnika hrvaške kapucinske province. Tudi je bilo določeno, naj se spomin bl. Leopolda v Jugoslaviji praznuje 12. maja, tj. na njegov rojstni dan, kar je izjema od splošnega načela, naj godovni dan svetnika sovpadajo z dnevom njegove smrti.

• Primas angleške Cerkve nadškof Cogan je v božičnem nagovoru pozval voditelje držav, naj podelijo svobodo vsem političnim pripornikom, pa tudi ljudem drugih ver in ras naj ne smatrajo za sovražnike, marveč za soljudi, ki jih bogatijo s svojimi duhovnimi vrednotami.

• Nad 200.000 članov pripada salezijanskemu sodruštvi, ki ga je ustanovil že početnik salezijanske družbe Don Bosko. Velika večina teh sodrušnikov so mladi ljudje, skoro vsi iz vrst bivših salezijanskih gojencev.

• V starosti 79 let je umrl Anthony Eden, dolgoletni britanski zunanji minister ter po Churchillovem umiku iz politike tudi predsednik britanske vlade. Ko je skupaj s Francijo in Izraelom leta 1956 organiziral napad na Egipt, ki je podprl Sueški prekop, je moral odstopiti, ker vlada ZDA s tem ni soglašala. Od tedaj je živel kot zasebnik.

• Na Švedskem in v Kanadi je prišlo do letalskih nesreč, ki so terjale prva 21 smrtnih žrtev, druga pa 18.

Izredno mikaven koledar

Clape Culturāl Furlane »Hermes di Colored« iz Trizima (Tresesim furlansko, Tricesimo italijansko) je ob 900-letnici nastanka furlanske države izdala koledar, ki je res nekaj svojega: dosledno je vse v štirih jezikih. Na prvem mestu furlansko, potem slovensko, nato nemško in nazadnje italijansko.

Na prednji strani platnic je grb Furlanije, ob njem pa napis: Lunariut, Koledarček, Merkbuch, Agenda 1977. Vsak teden ima eno stran, zraven pa motiv, ki je vzet iz furlanskega okolja, ne manjka pa tudi slik iz Beneške Slovenije. Zlasti Cenebola je večkrat predstavljena.

Koledar je sestavljen in spremno besedo napisal Zorč V. Jus. Vse besedilo ob tednih je vzeto iz furlanskega leposlovja; izjemo tvori le slovensčina. Zorč je namreč vključil v originalu kar štiri pesmi dveh slovenskih avtorjev, katere je tudi sam prestavil v furlanščino. Gre za pesmi »Visco« in »V nabrežinskih kamnolomih« Iga Grudna ter za pesmi Alojzija Gradnika »Kmet govori pokojni ženi« in »Kmet govori Bogu«.

Oprema je lična, papir primeren za zapiske, predvsem pa je razveseljiva odprtost do Slovencev, ki veje iz vsake strani. Cena izvodu je 1.500 lir. Knjižica je res vredna, da se jo nabavi. - jk

OD TEDNA DO TEDNA

• Predsednik italijanske vlade Andreotti se je v začetku tega tedna mudil v Bonnu, prestolnici Zah. Nemčije ter se tam sestel s kanclerjem Schmidtom, s predsednikom republike Scheelom, zunanjim ministrom Genscherjem in z voditeljem demokršćanske opozicije v parlamentu Kohlom. Sestel se je tudi s predstavniki Italijanov, ki so zaposleni v ZR Nemčiji. Teh je 600.000.

• Predsednik italijanske republike Leone je sklical sestanek o javnem redu, ki je trajal štiri ure ter so se ga udeležili predsednik vlade Andreotti, minister za pravosodje Bonifade, minister za finance Stamatij itd. Ze v svoji novoletni poslanici je Leone kritiziral sile javnega reda, ker ne delujejo usovršeno, sodstvo pa, da kaže preveč popustljivosti.

• Italijanski zunanji minister se je v preteklem tednu več dni mudil v Sovjetski zvezi. V Moskvi se je razgovarjal z Brežnjevom in Gromikom. Obisk je izkoristil tudi za ogled Zagorska, kjer se je ob pravoslavnem božiču udeležil cerkvenega bogoslužja. Iz Moskve je Forlani odšel še v Leningrad, nato pa se je vrnil v Rim.

• Ogromen plaz je zasul vasico Foppolo v dolini Brembane nad Bergamom. Pri tem je bilo osem mrtvih, trije pa ranjeni. Tudi v Sloveniji je na Zelenici blizu ljubljanskega prelaza plaz zasul šest učencev, ki so se vračali v spremstvu učiteljev s smučanja.

• V pičlih 24 urah je prišlo od 11. do 12. januarja do treh ugrabitev: v Genovi je bil ugrabljen 42-letni Piero Costa iz znane bogate družine genovskih ladjarjev; v Milanu so banditi odpeljali 48-letnega filmskega producenta Niccolaja De Nuora, v Padovi pa hčerko dolgoletnega predsednika nogometnega kluba Padova 35-letno Marino Boldrin. Nekaj dni nato je bil pri Comu ugrabljen še devetletni deček Renzo, sin švicarskega industrijca Nespolja.

• V velenjskem rudniku lignita v Sloveniji so ob siloviti eksploziji zemeljskega plina 365 m pod površino izgubili življenje štirje rudarji, šest pa jih je bilo hudo ranjenih. Lani so 29. julija izgubili istotam življenje štirje rudarji, ko je v rove vdrla voda.

• Na tridnevni obisk Jugoslavije je prišel portugalski zunanji minister José Medeiros Ferreira. Obiskal je tudi Ljubljano in si ogledal tovarno zdravljen »Lek«. Za njim se je mudil v Jugoslaviji od 12. do 15. januarja še Erich Honecker, predsednik državnega sveta Vzhodne Nemčije in glavni tajnik enotne socialistične partije.

• Zelo klavmo figuro je naredila francoska vlada, ki je iz strahu, da se ne bi zamerila arabskim vladam, izpustila brez preiskave in izgnala iz Pariza Abuja Dauda, ki je prišel v Francijo z lažnim potnim listom. Zahodnonemška vlada je že svoj čas izdala zoper Dauda zaporno povelje, saj je sredi olimpiade leta 1972 vodil akcijo arabskih teroristov zoper izraelske atlete, pri čemer je izgubilo življenje 11 Izraelcev.

• V Pragi je skupina kulturnih delavcev objavila izjavo »Charta 77«, ki obtožuje sedanje češkoslovaško partijsko vodstvo, da ne spoštuje osnovnih človeških svobod in načel demokracije, s tem pa meče senco na ideale socializma v množicah. Podpisniki omenjene izjave so v večini komunisti, katerim so po letu 1968 na vse mogoče načine ovirali njih delo, jih pognali iz vseučilišč in kulturnih inštitutov ter jim onemogočili objavljanje del v domovini. Seveda je ta izjava povzročila ostro reakcijo v češkoslovaških partijskih krogih.

• Španska vlada je sprejela odlok, da bodo v bodoče lahko starši vpisali otroke v anagrafskem uradu z izvirnim imenom v katerem koli jeziku, ki se govori v Španiji in ne le v kastiljskem kot je bilo obvezno doslej. Tržaški slov. dnevnik, ki o tem poroča, si ne more kaj, da ne bi španske vlade označil za skrajno desničarsko. Mi pa menimo, da vlada, ki pusti glavnega tajnika španske komunistične stranke, da daje na svobodi razne izjave in pripravlja volitve, na katerih bodo sodelovale vse stranke — verjetno tudi komunistična — le ni tako desničarska kot jo označuje tržaški dnevnik. Znano je tudi, da že potekajo razgovori za navezavo diplomatskih odnosov med Beogradom in Madridom. Mar zato, ker smatra Beograd Suarezovo vlado še vedno »za skrajno desničarsko«?

• Do hude železniške nesreče je prišlo v Avstraliji pri Sydneyu, ko se je obok nadvozne ceste zrušil na progo in zmečkal vagono pod seboj. Po prvih vesteh je izgubilo življenje najmanj sto oseb, kakih 80 pa jih je bilo ranjenih.

Mesec za katoliški tisk

LISTA Z MAJHNO NAKLADO NI LAHKO IZDAJATI

Res moramo pohvaliti naše naročnike. Ob nujnem povišanju naročnine ni bilo nobenega, ki bi zaradi tega list odpovedal. Dogaja se nasprotno: premnogi ob plačanju naročnine še kaj dodajo za tiskovni sklad.

Ob taki velikodušnosti in razumevanju smo lahko gotovi, da bo list izhajal naprej in prebrodil težko krizo, ki je na splošno zajela časnike. Kajti izdajati časnik ni lahko. Premnogo je dejavnikov, ki pogujejo njegov obstoj.

Prvi dejavnik je število naročnikov. Več kot jih je, lažje časopis izhaja. Naš tednik se s tem ne more pohvaliti. Prvič ne zajame vseh zamejskih Slovencev, ampak le manjši del, ki čuti slovensko in krščansko. Drugič so nanj naročeni v glavnem le starejši. Ko ti umrejo, mlajši rod list odpove, saj na splošno mlajši malo berejo in če berejo, ostajajo bolj pri Italijanskem tisku kot pri slovenskem.

Drugi dejavnik je organizacija dela pri listu. Vsak list potrebuje uspešno upravo in razgiban uredniški odbor. Naš tednik mora biti v obojem skromen, kajti finančno ne zmore nuditi kaj velike nagrade sodelavcem. Plačuje eno samo upravnico v spodnjih mejah, ki jih predpisi zahtevajo, od časa do časa se zateče k pomožnemu osebju, ki prejme sem in tja kako simbolično nagrado, od urednikov prejema neke vrste skromno plačo le tehnični urednik, vsi drugi uredniki, sodelavci in dopisniki delajo zastoj. In gorje, če bi bilo drugače! Le tako list finančno vzdrži ob robu skrajnih možnosti. To je tudi vzrok, da se Katoliški glas glede števila strani, opreme, poročevalske službe ne more meriti z drugimi časopisi. Dejanski položaj mu tega ne dovoljuje.

Tretji dejavnik so omejeni dohodki. Praktično živi naš list le od naročnine. Nima trgovskih oglasov, ki rešujejo druge liste, zlasti dnevnike, osmrtnice so redke, druge vrste podpora prav tako. Razna naša podjetja bi mu nudila veliko pomoč, če bi redno v njem oglašala. S samo naročnino pa list bolj živetari kot živi.

Vzemimo naš primer! Trenutno stane v tiskarni ena številka Katoliškega glasa 250.000 lir (ne všteti redne stroške uprave, nagrad, poštne, ki je zelo porasla in drugo). Ker izide letno 50 števil, že to znaša 12.500.000 lir. Če k tej vsoti dodamo še upravne stroške, pridemo do številke 20.000.000 letno. Ko bi vsi naročniki takoj v začetku leta poravnali svoje obveznosti, bi z naročnino krili osem desetletnih izdatkov.

In ostali primanjkljaj? Tu pa je potrebna pomoč dobrotnikov. Prav zato toliko poudarjamo potrebo darovati v tiskovni sklad, prav zato organiziramo vsako leto nedeljo katoliškega tiska. Nabirka, dobro izpeljana, lahko v precejšnji meri zmanjša primanjkljaj. Na to pomislimo tudi zadnje nedeljo v januarju, ko bomo spet prosili vernike, naj pomagajo z denarnim prispevkom. Ze sedaj jim rečemo: Bog povrni!

Konzulta za slovenska vprašanja v Gorici

V petek 14. januarja je konzulta za slovenska vprašanja v Gorici na redni seji sprejela stališče in predloge o reviziji splošnega regulacijskega načrta v Štandrežu, ki jih je izdelala posebna štiričlanska notranja komisija.

Konzulta v svoji resoluciji sicer priznava potrebo določenih objektov za razvoj Gorice, vendar se ne strinja z dejstvom, da bi vse breme tega programa nosila samo slovenska štandreska skupnost, ne da bi pri tem zasledili kako skrb za socialno-ekonomske pa tudi etnične posledice takega načrtovanja. Posebno za tovarno postajališče se je namreč namenilo najkvalitetnejšo štandresko zemljo, ki je bila in je še danes vir intenzivne kmetijske dejavnosti. Dokument konzulte ugotavlja, da je danes na štandreskem katastrskem ozemlju, ki obsega 407,3 ha zemlje, še vedno 193,1 ha obdelovalnega terena, na katerem je že od nekdanj razvita specializirana in donosna kmetijska dejavnost.

Sedanji regulacijski načrt določa za kmetijstvo borih 11,5 ha, to je komaj 2,8% štandreske površine. To je pravi dokaz neodgovorne ekonomskega in socialnega načrtovanja ter nerazumevanja potreb štandreske skupnosti. Dokument dobesečno pravi: »V trenutku, ko se vsestransko poudarja pomen ravnotežja socialne strukture v okviru urbanega planiranja in izrazitejši razvijanje zlasti kmetijske proizvodnje v smislu produkcije hrane, ki postaja problem svetovne razsežnosti in v Italiji še posebej, namenjujemo infrastrukturo na najrodovitnejša tla. Najbolj poučen primer takega lociranja je prav tovarno postajališče (autoporto), nameščeno na najbolj obdelani štandreski zemlji.«

Lokacija je torej popolnoma neracionalna in sili prizadeto skupnost v poklicno in socialno preosnovo z nejasnimi izgledi ekonomskega razvoja. Občinska uprava se je tega sama zavedala in se prav zato odločila za revizijo splošnega regulacijskega načrta. V posebnem občinskem dokumentu, ki pojasnjuje cilje te revizije, je izrecno poudarjen poseg v korist razvoja kmetijske proizvodnje in sicer v korist vrtnarstva in vinogradništva. Upravičeno smatramo, da se je z vrtnarstvom mislilo nujno štandreski predel.

Dokument tako nadaljuje: »V okviru teh zahtev naj revizija regulacijskega načrta vsebuje sledeče ukrede: 1. Označiti javno in zasebno zeleno površino na območju štandreskega teritorija v kmetijski površino. Tak ukrep bi ohranil kmetijski proizvodnji 58,3 ha obdelane površine, katero danes bremenijo zgoraj omenjene omejitve. 2. Skrčiti na najmanjši obseg površino, namenjeno izgradnji ljudskih stanovanj (tako imenovani P.E.E.P.), ki zavzema danes 18,3 ha zemlje. 3. Premestiti današnjo lokacijo tovarnega postajališča (autoporto) na komaj kilometer oddaljen in neizkoriščen prostor v državni lasti med letališčem in industrijsko cono na ulici Fermi. Postajališče bi imelo na voljo širši prostor (76 ha in bi obenem razbremenilo

45 ha površine, ki bi ostala na razpolago že ustaljeni kmetijski proizvodnji specializiranega tipa. Poleg tega nova lokacija zagotavlja boljše pogoje za povezavo z železnico, z avtocesto in ostalim cestnim omrežjem. 4) Izboljšati lokacijske in strukturne rešitve obrtniške cone.«

Upoštevanje teh zahtev bi omogočilo realnejši in racionalnejši razvoj potrebnih infrastruktur, obenem pa bi zagotovilo usklajen razvoj kmetijske dejavnosti na površini približno 125 ha, ki bi se sprostila z izvajanjem zgoraj navedenih ukrepov. Obdelovalna površina bi se sicer zmanjšala od današnjih 193 ha na približno 125 ha, vendar konzulta smatra, da ta mera še vedno zagotavlja razvoj intenzivnega kmetijstva

Bralci pišejo

Versko in kulturno zapostavljanje

Sem zavzet planinec in rad zahajam v Kanalsko dolino in okoliške gore. Moje zanimanje ne velja samo lepoti pokrajine, ampak tudi nje kulturni ostalini, vse od značilnih običajev in hiš pa do vaških znamenj in obpoinih križev.

Ko sem se pred časom znova mudil v Rablju, sem opazil, da na cesti proti Mrzli vodi in Trbižu, kake dva kilometra zunaj naselja na desni strani ceste, ni več lesene kapelice, v kateri je bil Kristusov kip.

Ko sem se zanimal pri domačinih, kam neki naj bi vse to izginilo, sem na svoje začudenje izvedel, da so kip pred kakim letom odnesli v Rabelj, češ da ga bodo restavrirali. Sedaj pa kip zanemarjen leži v kletnem prostoru pod novo cerkvijo in zanj se nihče več ne briga.

Ce bi ga res mislili vrniti na staro mesto v kapelici ob cesti, zakaj so jo potem podrlji? Mogoče bo župnija imela izgovor, da je bila zanemarjena, ker je štala zunaj naselja. Zakaj pa potem niso postavili kake kapelice ali znamenja v vasi ali pred vasio in v njej kipa Kristusa, ki je že toliko let spominjal na krščansko izročilo domačine in mimoidoče? Mogoče zaradi svoje preproščine še z večjim uspehom kakor pa visokoumetniški, toda hladni umotvori?

Človek bi vsekakor močno podvomil, da takšen način prispeva k posodobitju verskega čuta in doživljanja, še manj k duhovni prenovi.

Da ne gre za osamljen primer, priča tudi dejstvo, da v Rablju, toliko let po koncilu, za številne domačine slovenskega jezika ni le slovenske maše, ampak tudi enega samega slovenskega berila ne, dasi bi bilo treba le nekaj dobre volje s strani odgovornih na župniji.

Je res mogoče, da se tako očitno zapostavljajo in prezirajo verske in kulturne vrednote, ki jih v duhovno dobro domačinom, obiskovalcem in turistom ni dolžna ohranjati samo svetna, ampak še bolj župnijska skupnost?

Umrl je prof. Stanko Canjkar

Iz Ljubljane je dospela vest, da je tam v ponedeljek 17. januarja umrl bogoslovni profesor Stanko Canjkar, Stajerec, doma od Sv. Tomaža pri Ormožu. Učakal je starost 77 let, ker se je rodil leta 1900.

Pokojni prof. Canjkar je bil in bo še ostal sporna osebnost v slovenski Cerkvi. Pred vojno, med vojno in po njej je hodil svoja pota, ki so šla zmeraj vstric s komunistično partijo. Studiral je v Parizu in od tam prinesel s seboj nekaj idej, ki so razburile duhove na Slovenskem. Saj se je, poleg predavanj na mariborskem bogoslovju in pozneje na ljubljanski bogoslovni fakulteti, zmeraj ukvarjal tudi s pisateljevanjem in pisanjem v razne revije. Sprva v Kocbekovo Dejanje, pozneje po vojni pa v Našo pot, ki jo je dolgo časa tudi urejeval in sam vanjo največ pisal, nazadnje v Znamenje. Po vojni je bil med pobudniki duhovniškega Cirilmetodijskega društva. Bil je tudi v odboru celjske Mohorjeve družbe.

Ze iz teh nepopolnih oznak je razvidno, da je bilo njegovo mesto v slovenskem

kulturnem prostoru med tistimi kristjani, ki bi jih danes označili kot »kristjane za socializem«. Tega tudi ni skrival, ker je bil prepričan v pravilnost svojega gledanja. Sprva je bil prijatelj in sodelavec Edvarda Kocbeka. Ko je Kocbek pozneje spremenil svoje gledanje na povojno stvarnost v Sloveniji, mu Canjkar ni sledil; ostal je trdno na svoji poti.

Izreči sodbo o njegovem delu je še prezgodaj. Nihče ni še pregledal in ocenil njegovega literarnega, znanstvenega in publicističnega dela, ki ni bilo majhno. Zgodovina bo presodila, v čem je bil predhodnik časov in v čem je šel predaleč ali vstran s prave poti.

Pogrebni obredi so bili v ljubljanski stolnici v sredo popoldne; opravil jih je ljubljanski nadškof Jože Pogačnik. Pokopali so ga v njegovem rodnem kraju pri Sv. Tomažu na Stajerskem. Za prof. Truhlarjem je to že drugi znanstveni delavec, ki ga je izgubila slovenska Cerkev v tem letu. - K. H.

Sestanek izvoljenih predstavnikov Slovenske skupnosti

Načelnik svetovalske skupine Slovenske skupnosti v Sovodnjah Remo Devetak je sklical in vodil v soboto 15. januarja sestanek izvoljenih predstavnikov te stranke v Sovodnjah, Doberdolu in Steverjanu. Sestanek je bil v Gabrjah in so mu poleg občinskih svetovalcev Branka Čerčina (Sovodnje), Marije Ferletič in Marija Lavrenčiča (Doberdob), Cirila Terpina in Simona Komjanca (Stevevan) prisostvovali še člani pokrajinskega tajništva SSK.

Uvodno poročilo je stvarno in nadrobno podal Damjan Paulin, ki je odgovoren v pokrajinskem tajništvu SSK za stike z javnimi upravami. Prikazal je nujnost takih sestankov, na katerih se naši izvoljeni predstavniki v različnih upravah lahko seznanijo z raznolikimi izkušnjami in si jih izmenjajo ter omogočijo večjo učinkovitost posegov predstavnikov SSK v politično in upravno življenje. Jasno je namreč, da prav izvoljeni predstavniki, in to v najvišji meri, lahko govorijo v imenu naših ljudi.

V diskusiji so prišla na dan različna stališča in odnosi med manjšino in večino v naših treh slovenskih občinah. Ugotovilo se je namreč, da je v Steverjanu, kjer ima večino SSK, prišlo do zelo konstruktivnega sodelovanja z manjšino, ki tudi s svojim prispevkom omogoča pozitivno upravo, čeprav se občina sooča z največjimi finančnimi in drugimi težavami.

Takega sodelovanja, na žalost, sploh ni v Doberdolu, kjer se sistematično zavrača vsak doprinos manjšine SSK. Podobna situacija vlada v Sovodnjah, kjer se je lista Občinske enotnosti, ki nima nobene osnove ali povezave, razdelila na dve struji, ki ju vodita PCI in PSI. Tu od časa do časa vsaj pride do tolerantnega sprejema stališč SSK, ki je zlasti v zadnjem času znala opozoriti na vsa pereča vprašanja, ki zadevajo sovođenjsko občino in bi jih občinska uprava z lahkoto rešila glede na dobro finančno stanje, a ne najdejo rešitve zaradi stališč nekaterih upravnikov koalicije PCI-PSI.

Beseda je tekla dalje o raznih svojiskih vprašanjih, ki zadevajo vsako občino posebej ter o sodelovanju naših občin z Novo Gorico, kar je v zadnjem času dobilo nove oprijeme, ki jih moramo podpirati in gojiti.

Politični tajnik Marjan Terpin je seznanil prisotne s politiko pokrajinske in deželne SSK, zlasti v luči deželnega kongresa, ki bo 12. marca v Steverjanu in na katerem bo naša slovenska stranka dala odgovor na razna pereča vprašanja, ki so sedaj v razpravah na ravni sekcij ter v pokrajinskih in deželnem odboru.

Ob organizacijskih problemih (sekcija v Doberdolu) sta se zaustavila člana tajništva Karlo Brešan in Mirko Sturm.

Z GORIŠKEGA

Gabrje

Poročali smo že o nenadni smrti, ki je zadela Romano Montija s Peči, ko je bil na lovu nad Kanalom ob Soči. Poleg silne vrzeli, ki jo je pustil v lastni družini, bodo njegovo odsotnost najbolj občutili člani lovske družine Gabrje, kateri je pokojnik pripadal. Naravno je bilo, da se je na pogrebu, ki je bil 12. januarja v Sovodnjah, od njega poslovil tudi eden od članov te družine. Dejal je:

»Kdor je tebe, Romano, poznal, lahko reče, da si bil plemenit človek. Tvoje dobre lastnosti so bile znane vsem, ki so s teboj hodili na lov in drugim, ki so te srečavali v vsakdanjem življenju. Tvoj veseli značaj, dobrotta in odkritosrčnost so te delali dobrodošlega v vsakem kraju in v vsaki družbi tostran in onstran meje. Mi lovci se te bomo spominjali kot zvestega spremljevalca in cenjenega učitelja na naših skupnih lovih. Sprejmi od nas zadnji strel, ki naj odmeva povsod, kjer si hodil in lovil. Naj ti bo zemlja lahka, tvoja duša pa naj se odpočije v neskončnem Miru.«

Člani lovske družine Gabrje smatrajo za svojo častno dolžnost, da se zahvalijo lovskega družinoma v Kanalu in v Sovodnjah, še posebej pa Marjanu Fortunatu za izkazano pomoč pri težki izgubi, ki je zadela svojce in tovariše pri lovu. Obenem ponovno izrekajo občuteno sožalje ženi, sinu z družino in ostalim žalujočim. Pokojnika bodo vedno imeli v toplem spominu in z njimi bo povsod, zlasti še na lovskih po-

hodih. Vabijo tudi vse njegove prijatelje in znanke k sv. maši, ki bo ob prvem mesecu po pogrebu v župni cerkvi v Gabrjah.

Zamenjava na liceju »P. Trubar«

Ravnatelj slovenske gimnazije-liceja v Gorici prof. Boris Tomažič je z novim letom pustil vodstvo tega zavoda. Dosegel je leta upokojitve in je zato odstopil mesto mlajšim močem. Na njegovo mesto je bil imenovan prof. Milko Renner.

Prof. Tomažič je začel svojo učno pot v Gorici po zadnji vojni. Na novo odprti slovenski klasični gimnaziji, ki jo je odobrila tedanja Zvezniška vojaška uprava, je prof. Tomažič prevzel pouk italijansčine. Pozneje je zapustil Gorico in prevzel službo v Trstu prav tako na klasični gimnaziji. Pred tremi leti je postal ravnatelj na gimnaziji »Primož Trubar« v Gorici in se vrnil v naše mesto, kjer je svojo profesorsko pot začel. Tu jo je tudi dokončal kot upokojen ravnatelj.

Cudno se sliši, da je prof. Tomažič stopil v pokoj, saj je še zmeraj tako poln energije, mladostno čil in svež, delaven. Toda po zakonskih predpisih je moral pustiti službo. Prav gotovo upokojitev zanj ne bo čas brezdelja, ker tega ne pozna. Zato je naša želja, da bi še veliko napravil v korist slovenskih šol, četudi ne več po uradni poti kot profesor in ravnatelj.

Prof. Milko Renner, ki je prevzel vodstvo gimnazije-liceja, je redni profesor klasičnih jezikov na istem zavodu. Obilo uspehov na tem odgovornem mestu!

Sestanek v Jamljah

V soboto 8. januarja se je v Jamljah sestalo deželno tajništvo Slovenske skupnosti in obravnavalo poleg tekočih problemov še deželni urbanistični načrt, odnose z drugimi narodnimi manjšinami ter pravno na sklicanje deželnega kongresa stranke.

V zvezi z osnutkom deželnega urbanističnega načrta deželno tajništvo SSK ugotavlja, da je bil izdelan brez predhodnega posvetovanja z dejavniki slovenske manjšine in krajevnimi ustanovami, ki so doslej imele največ pristojnosti na tem področju. Predlagani deželni urbanistični načrt tudi znatno omejuje pristojnost občin kot osnovnih upravnih enot, ki najbolje poznajo potrebe krajevnega prebivalstva. V zvezi s tem bo SSK izdelala poseben dokument o dobrih in slabih straneh deželnega osnutka urbanističnega načrta.

Odnosi z drugimi manjšinami v državi se razvijajo pozitivno, zato jih bo treba še utrditi s stiki za izpeljavo konkretnih pobud posebno še v zvezi z napovedanimi volitvami v evropski parlament.

V okviru priprav na kongres bo v začetku februarja zasedal deželni svet, sestavljen iz članov obeh pokrajinskih svetov v Trstu in Gorici. Sklenjeno je bilo namreč, da je potrebno sklicati deželni kongres še pred iztekom dveletnega mandata in to iz več važnih razlogov, posebno še glede na novi položaj slovenske narodnostne skupnosti v Italiji po Osimskem sporazumu. Zadevni datum je bil določen za soboto 12. marca letos.

Koncert božičnih pesmi v Trstu

V nedeljo 9. januarja je bil v cerkvi Novega sv. Antona običajni koncert božičnih pesmi. Koncert je priredila Zveza cerkvenih zborov na Tržaškem. Organizacija pa je bila nekoliko drugačna kot prejšnja leta.

V preteklosti so bili povabljeni pevci vseh cerkvenih zborov k sodelovanju. Zal je k prvim vajam prihajalo le malo pevcev. Le zadnje so bile dobro obiskane, kar pa je bilo premalo, da bi vsi pevci dobro obvladali pesmi na programu. Prevladalo je mnenje, da je bolje povabiti nekaj zborov, naj se pripravijo doma za koncert in je potem le nekaj skupnih vaj.

Letos je Zveza cerkvenih zborov naprosila zbere od Sv. Ivana, z Opčin in Rojana. Sodelovalo je še nekaj pevcev iz drugih zborov. Pripravo in nastop je vodila Nada Žerjal-Zaghet.

Na sporedu so bile pesmi: Te dan je usega veselja (Pavle Merku), Zvezde gorijo (Matija Tome), Božično pričakovanje (Stane Malič), Ves svet se raduje (Zorko Harej), Noč Božična (Hugolin Sattner), Bila je noč (Ubaldo Vrabec), Angelsko petje

Molitveno srečanje na Montuzzi

Ze več let se tudi v Trstu razne krščanske skupnosti srečujejo k molitvenemu bogoslužju v Tednu krščanske edinosti. Letos smo se za tako obliko ekumenizma odločili tudi slovenski verniki. Zato se bomo v nedeljo 23. januarja ob 16. uri zbrali v cerkvi na Montuzzi skupaj s srbskimi pravoslavni brati in zastopniki evangeličanskih skupnosti v Sloveniji, da opravimo skupno molitev za edinstvo tistih, ki se štejejo Kristusovi učenci.

Slovesnost bomo začeli s skupno pesmijo. Sledili bodo kratki pozdravi treh verskih zastopnikov, ki predstavljajo tri glavne veje na drevesu Kristusove Cerkve. Nato bomo poslušali božjo besedo, ki nam jo bodo brali omenjeni predstavniki verskih skupnosti in kratko ekumensko misel. Sledile bodo skupne prošnje za vse potrebe Kristusove Cerkve. Višek tega ekumenskega bogoslužja bo brez dvoma skupna molitev Gospodove molitve Oče naš. S sklepno besedo in skupno pesmijo bomo zaključili to naše prvo molitveno srečanje v Trstu. Ekumensko razpoloženje bo med slovesnostjo dvigal zbor srbske pravoslavne skupnosti v našem mestu, ki ga vodi Ubaldo Vrabec.

Prijateljsko srečanje se bo nadaljevalo v dvorani Marijinega doma v ul. Risorta 3. Slišali bomo o življenju in delu naših bratov evangeličanov in pravoslavnikov. Prav gotovo se bomo vrnil na svoje domove

Pastirček št. 4

Tudi »Pastirček« je uspešno zajadril v novo leto. Mladi pa tudi starejši bodo našli v četrti številki mnogo koristnega, poučnega in prijetnega branja.

Daljši spisi so štirje: povest v nadaljevanjih »Lajnar Marión«, »Goriški sprehođi«, zgodba Marize Perat »Mihčeva noletna noč« in o Franu Erjavcu, ki je 12. januarja 1887 umrl v Gorici, torej pred 90 leti.

Zelo veliko je pesmi, ki so jih prispevali Zora Saksida, Ljubka Sorli, Tiziana Zavadlav in še drugi brez imena. Prav zanimiva je pesmica »Ko želodec godrnja«, ki naj bi jo dopolnili mladi bralci sami.

Za urjenje duha je dosti možnosti. Tako je najti v odstavku »Iz slovenske književnosti« imena kar 13 naših pesnikov in pisateljev; na risbi »Narobe svet« je res vse narobe; na osem vprašanj lahko odgovoriš le po enkrat prav, dvakrat pa napačno, na platncah pa so še štiri zanke in uganke.

Dopise in sestavke mladih sodelavcev je najti skoro na vsaki strani. Branko opiše vlogo sodnika pri nogometni tekmi, nekdo drugi pa predstavi Poldeta-junaka. I. Bolčina je uglasbil pesem »Burja in Kras« na besedilo Zore Saksida. Zelja »starejšega brata kateheta«, da »bi to leto resnično napredovali v znanju in modrosti, zlasti pa v dobroti in ljubeznivosti pri Bogu in ljudeh« pa naj bi se uresničila vsepovsod, kamor »Pastirček« zahaja. - jk

kot ljudje in kot kristjani duhovno bogatejši. Zlasti pa v zavesti, da smo ravnali po Jezusovi želji, da bi bili vsi eno, kot sta Oče in Sin eno.

Dejavnost SKK

V soboto 15. januarja so se člani Slovenskega kulturnega kluba zbrali na svojem rednem letnem obnem zboru in podali obračun o dejavnosti v preteklem letu. V daljši razpravi so se dotaknili važnih organizacijskih vprašanj in dali več predlogov za bodoče delovanje, ki naj bi še bolj pritegnilo k aktivnemu sodelovanju vse člane. Na koncu so bile tudi volitve novega odbora, ki bo skrbel za dejavnost v novem letu. V novi odbor so bili izvoljeni Robert Sturman, Anka Peterlin, Marija Besednjak, Maja Lapornik, Veronika Breclji, Boris Ravbar in Stanko Posega.

V soboto 22. januarja bo v klubu filmski večer. Novi odbor vabi vse mlade, da se ga polnoštevilno udeležijo. Večer bo v društvenih prostorih v Donizettijevi ulici 3 in se bo začel ob 19.30.

Sestanek mladinske komisije SSK

Pred dnevi se je sestala mladinska komisija novega tržaškega sveta Slovenske skupnosti. Najprej so člani kooptirali v komisijo nekaj mladih, ki niso v svetu SSK, nato so si porazdelili funkcije in se razgovorili o bodočem delu.

Kot znano, komisije sveta SSK preučujejo vprašanja posameznih področij, predlagajo strankinim organom potrebne ukrepe in tudi same nastopajo na svojem področju.

Delo mladinske komisije, ki jo sestavljajo sami mladi, bo potekalo torej v tem okviru na mladinskem področju v tržaški pokrajini in bo obsegalo stalno povezanost s slovensko mladino, vzpostavitev stikov z mladinskimi organizacijami demokratičnih strank, spremljanje problematike na šoli in univerzi, skrb za slovensko mladino na delovnih mestih.

Drugi del seje je bil posvečen problemu ratifikacije Osimskega sporazuma. Mladinska komisija odločno obsoja špekulacije proti potrebni ratifikaciji v parlamentu nedemokratičnih in protislovenskih kro-

V nedeljo 30. januarja bo ob 17. uri v Finžgarjevem domu na Opčinah večer

MLADINA POJE IN IGRA

Nastopajo ansambli: »Najmlajšes«, »Zvezde«, »Galebi« in »Dekliški trio«. Vabljeni!

gov, ki so se pokazali v pravi luči tudi s fašističnimi izgedi po mestu. Obenem globoko obžaluje dejstvo, da v ratifikacijski zakon niso vnesli popravkov, ki bi zagotovili celotni slovenski manjšini v Italiji globalno zaščito in jamčili, da ekonomski del dogovorov in lokacija predvidene proste cone ne bosta oškodovali manjšinskih interesov in celovitosti etničnega ozemlja.

Ta vprašanja so sicer prišla do izraza v resolucijah, ki jih je odobrila poslanska zbornica, vendar je slovenska manjšina upravičeno pričakovala normativna, ne le politična zagotovila.

Ekumensko srečanje v Nabrežini

Veliko število ljudi, ki so se v nedeljo 16. januarja zbrali v Nabrežini, je s svojo prisotnostjo pripomoglo k uspehu prireditve. Ekumensko srečanje, združeno s koncertom božičnih pesmi, ki se je odvijalo v cerkvi, je tako zadobilo širši okvir in bo prav gotovo privabilo še tiste, ki se tokrat niso odzvali.

Pri koncertu je sodelovalo več zborov: iz Nabrežine, iz Zgonika, iz Doberdoba in nekateri člani zbora Fantje izpod Grmade. Ubrano in dovršeno so združeni pevci pod vodstvom Karla Lavrenčiča zapeli sedem božičnih pesmi. Za glasbeno spremljavo je poskrbela domačinka Alma Ivančič, g. Joško Markuža pa je napovedoval program in skušal besedilo naših božičnih pesmi navezati na temo edinosti v Cerkvi. Tudi g. Krapež, ki je nato spregovoril, je poudaril edinstvo in slogu.

Pred oltar je nato prišel številan otroški zbor, ki je pod vodstvom ge. Legiša zapel tri pesmi: božično, Ko bi ljudje ljubili se in Pesem vesela. Zadnji dve pesmi je na kitaro spremljal skavt Marijan.

Sledilo je ocenjevanje jaslic; komisija, ki sta jo sestavljala Aleš Lupinc in Franka

Ferletič, je 28. decembra pregledala 24 jaslic in izbrala med njimi tiste, ki so po svoji zgradbi kakorkoli izstopale. Prvo nagrado je komisija podelila jaslicam družine Venier, drugo Mariji Graciji Claudio; na tretje mesto se je uvrstilo več tekmovalcev in sicer Sergij Slavec, Mitja Devetak in Kristina Rebula. Prav tako je bila četrta nagrada podeljena trem jaslicam: družine Peric, družine Jazbec in Stefana Tosatti.

Slovesnost je nato zaključil g. Kretič s kratkim blagoslovom, na koro pa se je spet oglasila mogočna slovenska pesem. V cerkvi so se na ta dan in k tej slovesnosti zbrali slovenski in italijanski verniki nabrežinske fare. Zdelo se je, da so ob tem izgubili veliki problemi dvojezičnosti in nestrpnosti, ki so tako značilni za vsako farno z mešanim prebivalstvom.

Mogoče so bili ti trenutki tudi ena izmed tistih priložnosti, ko se srečujejo in zblizajo ljudje različnih mišljenj, nazorov, naved, jezika in narodnostnega porekla ter si iskreno pogledajo v oči z občutkom, da so bratje in sestre med seboj.

Slovensci in bodoča Evropa

V tržaškem tedniku *Gospodarstvo*, št. 1128 z dne 7. januarja 1977 se v rubriki »Na političnem obzorju« člankar (ki ni podpisan, izraža torej mnenje uredništva) zaganja ob moja razmišljanja o Evropi in Slovincih, objavljenih v koledarju GMD za leto 1977. Moti ga, da sem v teh vrsticah priznal nekaterim državnikom Zahodne Evrope zgodovinske zasluge za prizadevanja na področju evropske integracije. Kaj morem, če so v vzhodnoevropskih državah na vladi totalitarni režimi, ki ne dopuščajo podobnega zgodovinskega razvoja v demokraciji in dialektičnem boju?

Sicer ne gre verjetno le za to. *Gospodarstvo* ironizira, češ da smo lahko prav primorski Slovinci hvaležni — ne vem komu ali čemu —, da bomo volili za bodoči evropski parlament v Strasburgu. Od tega pride po raznih vijugah od nekakega zaključka, naj bi se avtor članka v GMD navduševal nad De Gasperijem in priključitvijo Primorske k Italiji. Vse to *Gospodarstvo* »deducira« iz mojih vrstic v koledarju.

Kdor pa prebere omenjeni članek v letošnjem Mohorjevem koledarju, lahko takoj uvidi, za kaj pravzaprav gre. Tam sem skušal prikazati zgodovinski nastanek evropskih prizadevanj po drugi svetovni vojni. Pri tem sem seveda poudaril, da bomo Slovinci v Italiji imeli zgodovinsko vlogo, ko bomo kot edini slovenski narod sodelovali pri gradnji prvih evropskih demokratično izvoljenih organov. Da to še ne pomeni avtomatične prisotnosti Slovencev v Strasburgu, je pač jasno! Od nas vseh pa je odvisno, koliko in kako se bomo v tem času, ki nas od volitev loči (poletje 1978) za stvar zavzeli. Na nas samih in naših političnih predstavništvih leži vsa odgovornost za uspeh ali neuspeh. Samo pa nam nič ne bo padlo kot mana z neba — predstavnost v evropskem parlamentu pa še najmanj!

Dopisnik *Gospodarstva* naj raje trdno zaviha rokave in se nam pridruži v tem boju, ki pomeni obenem možno uveljavitev slovenstva na širših evropskih tleh. To bo celotni stvari bolj koristilo od parodij in namigovanj na teze, ki jih člankar v koledarju GMD v mislih sploh ni imel!

A. B.

Iz Slovenije

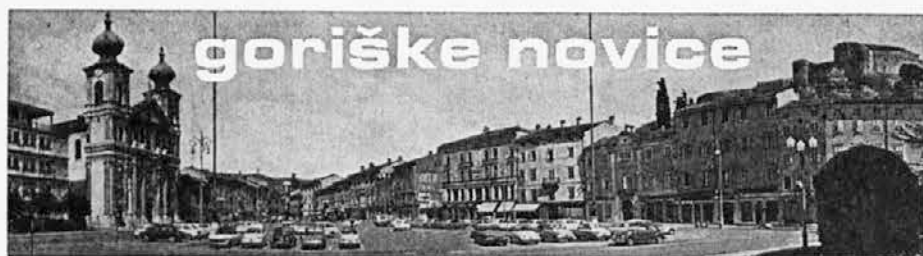
† Avgusta Komavec

Pretekli četrtek 13. t. m. so v Solkanu položili k večnemu počitku Avgusto Komavec roj. Klemenčič. Dočakala je visoko starost 83 let. Kot dekle je bila uradnica na goriški sodniji in se leta 1926 poročila s sodnikom Albertom Komavcem, katerega so oblasti leta 1929 nasilno upokojile. Z družino sta se nato umaknila na Južno Tirolsko v Sterzing (Vipiteno), dokler se niso razmere pri nas nekoliko zjasnile.

Po moževi smrti ter po poroki otrok sta s še živečo sestro ostali sami v hiši v Solkanu, ki stoji ob župni cerkvi. Nista pa živeli samo ob cerkvi ampak tudi za cerkev, saj sta vedno stali ob strani farnemu življenju, dokler sta le mogli. Sedaj je sestra ostala sama, kajti Avgusta je odšla po večno plačilo k Njemu, kateremu je požrtvovalno služila.

Vsem sorodnikom posebno pa prof. Marti por. Sirk naj Bog nakloni svojo tolažbo, pokojni mami Avgusti pa zasluženi počitek v nebesih.

Nedelja 30. januarja je nedelja slovenskega katoliškega tiska. Podprimo ga z velikodušnim darom!

Dobrodošli, bratje iz Beneške Slovenije!

Vsem nam je še v živem spominu nastop dramske skupine iz Beneške Slovenije, ki je lani 28. marca uprizorila v Katoliškem domu v Gorici veseligr »Beneška ojceta«. S svojim naravnim izvajanjem in mehko-donečim narečjem so igralci na mah osvojili občinstvo, ki je napolnilo dvorano.

Prihodno nedeljo 23. januarja bodo ti igralci spet med nami. To pot bodo uprizorili igro »Emigrant«, ki jo je kot prvo spisal Izidor Predan, režiral pa član SSG iz Trsta igralec Adrijan Rustja. Ta igra je veren prikaz beneške stvarnosti, ki je kruta, a obenem začena vlivati upe na boljše čase. Ni čuda, da gledalca globoko prevzame. Igra je bila uprizorjena letos 9. januarja na »Dan emigranta« v gledališču Ristori v Cedadu in zelo toplotno sprejeta.

Lani smo pred prvim gostovanjem na tem mestu zapisali: »Zelimo, da bi bil to pot Katoliški dom poln, prepeln. Naši beneški bratje zaslužijo naše priznanje in so potrebni na poti svojega narodnega in kulturnega osveščanja naše spodbude in moralne opore.«

Kar smo zapisali lani, velja letos še v večji meri, kajti kmalu nato so doživeli beneški Slovenci skupaj s Furlani krut udarec: 6. maja jim je potres uničil vasi ter jih še bolj ogrozil v njihovi borbi za fizični in narodni obstoj. Izkažimo jim svoje priznanje s tem, da se udeležimo predstave in tudi z velikodušno vstopnino prispevamo za njih potrebe.

Prireditev se prične ob 16. uri. Pred igro bo nastopil eden od zborov iz Beneške Slovenije. Tudi to bo lepo doživetje.

—jk

SSk pri gorškem prefektu

V ponedeljek 17. januarja je gorški prefekt dr. Barasso sprejel predstavnika pokrajinskega tajništva Slovenske skupnosti v Gorici političnega tajnika Marjana Terpina in člana tajništva Andreja Bratuža. Zastopnika SSK sta vladnemu predstavniku prikazala politično vlogo Slovenske skupnosti in mu izrazila pozdrave novega vodstva stranke. Predstavnika SSK sta nadalje izrazila zaskrbljenost Slovencev od vrsti zadnjih političnih procesov proti vidnim predstavnikom naše stranke, s posebnim ozirom na bližnji proces proti predsedniku pokrajinskega sveta SSK Gradimiru Gradniku, ki bo v Krminu 27. t. m. Prefekt Barasso je delegaciji SSK zagotovil, da ti procesi ne pomenijo načrtnega pritiska na slovensko manjšino in je pri tem izrazil željo, da pride do primerne rešitve vseh manjšinskih problemov.

Razgovor o bodočnosti Alojzijevišča

V ponedeljek 17. januarja je bil v mali dvorani Katoliškega doma sestanek, ki ga je sklical upravni odbor vzgojnega zavoda Alojzijevišče in se ga je udeležilo lepo šte-

vilo prijateljev zavoda. Sedanja alojzijeviška stavba je tako dotrajana, da je treba nujno misliti na nove prostore. Začasna rešitev bo v tem, da se preuredi hiša pok. msgr. Pavlice, ki pripada Zavodu sv. Družine in se Alojzijevišče za nekaj časa tja preseli, odbor pa bo nadaljeval z naporom, da država vrne sedanje poslopje, pod fašizmom krivično odvzeto, prvotnim lastnikom in prispeva pravično odškodnino. Na zadevo se bomo v prihodnjih številkah še povrnili.

Tržaško sodišče je zavrnilo zahtevo državnega tožilca, naj obsodi občinskega svetovalec dr. Dolharja, ker je v slovenščini in brez prevajalca poročil slovenski par, kajti čeprav je uradni jezik italijanščina, pa za ustno rabo slovenščine zakon ne predvideva nobene kazni.

Šport

Lambertina-Olympia 3-1 (15:4, 5:15, 16:14, 15:11)

Za to prvo tekmo je bilo čutili v taboru Olympije veliko pričakovanje: zmes upov in bojznosti, skratka negotovost, ki je vse prej kot idealni psihološki pogoj. In žal je tudi dogajanje na igrišču zvesto odražalo navedeno predpostavko. Fantje so pričakovali volka kot nasprotnika, našli pa so psička. Se pravi, da se je domnevna nedoraslost nasprotniku izkazala za nič drugega kot podcenjevanje lastnih zmognosti in da ni bil Lambertin še zdaleč tak, kot o njem gre glas.

Prva dva seta sta bila dokaj nenavadna. V prvem je neprekinjena serija napak na mreži omogočila Lambertinu lahko vodstvo (15:4). Večja pozornost naših in prenašljivost »na drugi strani mreže« sta privleli v drugem nizu do obratnega zaključka (5:15). Tretji set je praktično odločil. Ponovna skoncentriranost naših in težko vodstvo Lambertina 12:3, ki ga je začela nato Olympia pogumno krhati in prešla v vodstvo 12:14! Tu pa se je seveda zataknilo in set je končal 16:14, Lambertinu v prid. Teško si je razložiti, kako je to mogoče.

Hudi udarec je pogojeval igro naših v četrtem setu. Kljub temu je Olympia vodila dve tretjini tekme in nato popustila. Ni čuda, če ti po takšni tekmi ostane neprijetni občutek, da si podaril zmago. Od slovenskih odbojkarjev ni izstopal žal nihče, ki bi s svojo borbenostjo potegnil še druge za sabo, pač pa je bila vsem lastna izredna statičnost.

Za Olympijo so igrali: Soban, Tommasi, Cotič Marko in Stefan, Malič, Cernic, Antonič, Kuštrin in Lavrenčič.

V soboto bo na sporedu prva domača tekma. Anticipirana je na 17. ure. V goste bo prišel ASEFJ iz Cedadu. Srečanje bo v telovadnici na Kormu v Gorici. - P. T.

SKPD »Mirko Filej« iz Gorice vabi na

beneški večer

ki bo v nedeljo 23. januarja ob 16. uri v Katoliškem domu v Gorici. Na sporedu je nastop pevskega zbora iz Slov. Benečije in igra v slovenskem beneškem narečju

»EMIGRANT«

Spisal Izidor Predan, režija Adrijan Rustja
Z množično prisotnostjo pokažimo svojo solidarnost in povezanost z našimi tako težko preizkušenimi beneškimi brati!

Interpelacija dr. Štoke

Deželni svetovalec SSK dr. Drago Štoka je 7. januarja letos naslovil na predsednika deželnega sveta Furlanije-Juljske krajine naslednje vprašanje:

Iz slovenskih časnikov sem zvedel, da je neka diplomirana farmacevtka vložila prošnjo za sprejem v lekarni »Villa San Giusto« v Gorici ter pri tem predložila zahtevane dokumente, v katerih je označila za svoj materin jezik slovenščino. Vodstvo lekarne ji je dalo vsa zagotovila, da bo sprejeta, zaradi česar je farmacevtka odpovedala pravično službo. Nastopila naj bi 15. januarja.

Medtem je bila njena prošnja z dokumenti vred poslana na osrednje vodstvo v Milan, odkoder pa je 5. januarja prišel odgovor, da ne more biti sprejeta, ker je slovenske narodnosti.

Podpisani svetovalec zato vprašuje, kakšne korake namerava podvzeti deželni odbor, da se to dejanje zapostavljanja takoj popravi, krivce tega protislovenskega in šovinističnega dejanja pa ostro obsodi.

Za kmetovalce

Seznam kmetijskih podjetnikov

Od 15. januarja 1977 naprej je poklicni seznam kmetijskih podjetnikov stvarnost tudi v tržaški pokrajini. Pomembnost in smotri seznama, o katerih se je tako dolgo razpravljalo in ki so jih obdelovalci vztrajno zagovarjali in za doseglo katerih je Zveza neposrednih obdelovalcev vodila sama sindikalni boj, so takšni, toliko jih je in tako znani so, da smatramo, da ni potrebno o njih ponovno spregovoriti.

Povemo le, da pomeni seznam dokončno uveljavitev kmetijskega poklica ter da predstavlja dejanje pravičnosti, pravne gotovosti in jasnosti, na katerega so kmetovalci že ves čas čakali. A prav zato predstavlja tudi dejanje izbora in jamstva, da bodo samo kmetje imeli dostop do ugodnosti, ki jih predvidevajo deželni upravni ukrepi, katerih namen je izboljšanje kmetijskih gospodarstev.

Obrachamo se zato na vse obdelovalce, ki so izpolnili 18 let, na voditelje kmečkih gospodarstev in na družinske sodelavce, v prvi vrsti na mlade ljudi in na ženske ter jih opozarjamo, naj pohitijo in predložijo prošnjo za vpis ter naj ne čakajo na zadnji trenutek 60-dnevnega roka za zadevno predložitev, ki poteče 16. marca 1977.

Za hitrejši postopek priporočamo, da se zainteresirani javijo v uradih Zveze neposrednih obdelovalcev v Trstu, ul. Roma 20. Potreben je kolek za 1.500 lir in zdravniška knjižica C. D. 4.

Socialni kotiček

Meja dnevne plače za začasno delovno nesposobnost

Glavno ravnateljstvo zavoda INAIL je sporočilo, da je ministrstvo za delo in socialno skrbstvo odločilo, da mora najmanjša meja dnevne plače, ki je bila s 1. januarjem 1974 določena na 1.500 lir in s 1. julijem dvignjena na 2.500 lir, veljati ne le, kar zadeva določitev višine socialno zavarovanih prispevkov, ampak tudi pri izračunanju odškodnine za začasno nesposobnost za delo.

Zato bodo morale biti ekonomske datjave, ki pritečejo prizadetim po obeh zgoraj navedenih datumih, zvišane, vendar le v kolikor se te datjave tičejo odškodnine za začasno nesposobnost. Ne pride pa to zvišanje v poštev pri rentah za trajno nesposobnost za delo ter pri rentah v korist preživelih, za katere so bili 1. januarja 1974 kot tudi 1. julija 1975 že v veljavi višji letni minimalni zneski.

Za podrobnejša pojasnila se lahko obrnete na patronat EPACA, ul. Roma 20 v Trstu, kjer je vsa pomoč v celoti in brezplačna.

SSG iz Trsta bo nastopilo z mladinsko igro »Maks žvižgač« v petek 21. januarja ob 11. uri in ob 15.30 v gledališču »F. Prešeren« v Boljuncu, v torek 25. januarja ob 15.30 pa v Kulturnem domu v Trstu.

OBVESTILA

Prihodnja številka našega lista bo v zvezi z Nedeljo katoliškega tiska, ki bo 30. januarja, izšla na 8 straneh. S tem hoče naš list dati priznanje vsem naročnikom in bralcem, ki poleg naročnine zadnje čase tako velikodušno prispevajo v tiskovni sklad. Prepričani smo, da bodo tudi 30. januarja obilno podprli pri slovenskih službah božjih nabirko za katoliški tisk.

Vokalni oktet »Gallus« v Gorici. V okviru abonmajske koncertne sezone v Gorici bo v petek 21. januarja ob 20.30 v Attemsovi palači nastopil vokalni oktet »Gallus« iz Ljubljane. Na sporedu so polifonske, narodne in umetne pesmi.

Orgelski koncert v stolnici. SKPD »M. Filej« vabi na koncert, ki ga bo imel v sredo 26. januarja ob 20.30 orgelski mojster prof. Hubert Bergant. Koncert bo v gorški stolnici. Na programu so dela J. S. Bacha.

Seja Združenja cerkvenih pevskih zborov v Gorici bo v četrtek 27. januarja ob 20. uri v Katoliškem domu.

DSI, ul. Donizetti 3, Trst vabi na srečanje s prof. Arduinom Cremonesijem. Prijatelj Slovencev in slovenske kulture bo predstavil prof. Martin Jevnikar. Srečanje bo v društvenih prostorih v ponedeljek 24. januarja ob 20.15. Vabljeni!

V Kulturnem domu v Trstu bo izvajalo SSG igro »Benečanka« sledeče dneve: v petek 21. jan. ob 20.30 premiera, red A; v soboto 22. jan. ob 20.30 red B; v nedeljo 23. jan. ob 16. uri red C; v sredo 26. jan. ob 20.30 red D in v četrtek 27. jan. ob 20.30 red E.

V gledališču »F. Prešeren« v Boljuncu bo SSG iz Trsta uprizorilo v nedeljo 23. januarja ob 20. uri tragikomedijo »Stara garda«.

DAROVI

Za sklad Katoliškega glasa: Ana K., Videm 4.000; P. S., Pevma, 20.000; M., Podgora, 2.000; Terčon 1.000; Slavko Tratnik 3.000; Antonija Ščuka 2.000; N. N., Sovodnje 10.000; Vinko, Sovodnje, 12.000; N. N., Sovodnje, 5.000; Bandelli Vida 7.000; Ana Logra 7.000; Dora Kavčič 4.000; Stefanija Brumat 2.000; Silvija Ferlat 2.000; N. N., Trst, 10.000 lir.

Za Katoliški dom: N. N. 3.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: Milka Velikonja 4.000; v spomin pokojne mame hči Irena in Franc 10.000; namesto cvetja na grob Avguste Komavec 10.000 lir.

Za Alojzijevišče: N. N., Podgora, 3.000; Vinko Tomšič, Sovodnje, 10.000 lir.

Za cerkev sv. Ivana v Gorici: I. Simčič 100.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: Albina Svaigelj 10.000; Antonija Ščuka 2.500 lir.

Za kapelo p. Leopolda v Domju: V. Z. 10.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: Berce Viktorija 18.000; N. N. (po don Sferco) 10.000; družina Minin v spomin Favst 5.600; sestra in nečakinja v spomin Pine Malalan 20.000; Kalc Erminija v spomin Pine Malalan 5.000; Skerlavaj Ana 5.450; družina dr. Antonac v spomin nečakinje Elze 20.000; N. N. 3.000 lir.

Za zastavo sv. Jerneja na Opčinah: Marija in Ivanka Sosič 10.000; Purič Onelija 2.000; Skabar Lojzka 25.000; Rapotec Boris ob krstu sina Črtomira 5.000; hči v spomin na pok. mater 10.000; Justa Planinšek 10.000; N. N. 3.000 lir.

Za cerkev na Banah: sorodniki v spomin Justa Pečar 1.600 lir.

Za cerkev na Ferlugah: Mantovan Gemma 10.000; N. N. 50.000 lir.

Za svetišče na Sv. gori: N. N. 10.000 lir.

Za žrtve potresa: N. N., Podgora, 10.000; N. N., Opčine, po g. Gorkiču 65.000; N. N., Wisc. ZDA, 87.000; Klesia Karel, NY, 87.000; Cepon Ludvik, USA, 87.000; Simčič Jožef, NY, 43.000; Jožef Kogoj, Francija, 17.000 lir.

Za misijone: Antonija Ščuka, Trst 2.000 lir.

Za lačne po svetu: E. P. namesto cvetja na grob soprogi Ani 10.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Casnikarski programi ob nedeljah: Poročila ob 8., 12., 19; kratka poročila ob 11., 14; novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 11., 14., 19.15. Ob 8.30 kmetijska oddaja, ob 9. sv. maša.

Casnikarski programi od ponedeljka do sobote: Poročila ob 7., 10., 12.45, 15.30, 19. Kratka poročila ob 9., 11.30, 17., 18. Novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 8., 14., 19.15.

Spored od 23. do 29. januarja 1977

Nedelja: 8.30 Kmetijska oddaja, 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu, 9.45 Vera in naš čas, 10.00 Praznična matineja, 10.30 Orkestralni nastop, 11.05 Mladinski oder: »Rokovnjač«, 11.35 Nabožna glasba, 12.15 Glasba po željah, 13.00 Ljudje pred mikrofonom, 13.15 Slov. ljudske pesmi, 14.05 Rock-opera, 14.35 Glasba, 15.00 Sport.

Ponedeljek: 8.05 Tjavidan, 9.30 Obletnica tedna, 9.40 Koncert, 10.30 Poslušali boste, 11.35 Glasba, 13.00 Sestanek, 14.05 Pavle Zidar: »Dim«, 14.25 Glasba, 16.00 Komorni koncert, 17.05 Orazio Fiume: Platnini boben, opera, 18.05 Srečanje z zborovodji.

Torek: 8.05 Tjavidan, 9.30 Nekoč je bilo, 9.40 Koncert, 10.30 Liki iz naše preteklosti, 11.35 Ljudsko izročilo Slovencev v Italiji, 13.00 Sestanek, 14.05 »Dim, roman, 14.25 Glasba, 16.30 Za najmlajše, 17.05 Slovenski glasbeni mojstri, 17.35 Ansambli v našem studiu, 18.05 Problemi slovenskega jezika, 18.15 Slovenski zbori, 18.30 Glasba.

Sreda: 8.05 Tjavidan, 9.30 Dogodki iz naše zgodovine, 9.40 Koncert, 10.30 Zenski liki v romanu, 10.50 Glasba, 13.00 Sestanek, 14.05 »Dim«, roman, 14.25 Glasba, 16.30 Za najmlajše, 17.05 Deželni solisti, 18.05 »Slana voda«, Veseloigra.

Četrtek: 8.05 Tjavidan, 9.30 Nekoč je bilo, 9.40 Koncert, 10.30 Pogovori o slovenščini, 10.40 Popevke, 11.35 Naš posnetek, 13.00 Sestanek, 14.05 »Dim«, roman, 14.25 Glasba, 16.30 Za najmlajše, 17.05 Münchenski no. net, 17.20 Kdo vam je bolj všeč, 18.05 Delavska gibanja v našem stoletju, 18.20 Cecilijanka 76, 18.40 Glasba.

Petek: 8.05 Tjavidan, 9.30 Slovenske žene, 9.40 Koncert, 10.30 Včerajšnji poklici, 11.00 Glasba, 13.00 Sestanek, 14.05 »Dim«, roman, 14.25 Glasba, 16.30 Za najmlajše, 17.05 Deželni skladatelji, 18.05 Kulturni dogodki, 18.25 Poje altistka Marta Valetič.

Sobota: 8.05 Tjavidan, 9.40 Koncert, 10.30 Družina v sodobni družbi, 10.50 Glasba, 11.35 Pratika, 13.00 Sestanek, 14.05 »Dim«, roman, 14.25 Glasba, 15.45 Poslušajmo spet, 18.05 »Odločitev«, Igra.

★

Dramatizacija romana »Dim«

V tednu od ponedeljka 24. do sobote 29. januarja bo radijska postaja Trst A oddajala ob 14.05 dramatizacijo romana Pavleta Zidarja »Dim«. Avtor je eden najplodnejših in najvidnejših predstavnikov današnje slovenske književnosti; v njegovih delih se zrealita današnjih časov in slovenski človek. V »Dimu«, ki ga za radio dramatizirala Zora Tavčar v šestih delih, bodo zaživele pred nami nadvse plastično in realistično tovarniške Jesenice s svojimi plavži, dimniki in sireni. Spoznali bomo razmere med vojno, ki jih je avtor opisal z očitno avtobiografsko noto.

Ljubljanska TV

Spored od 23. do 29. januarja 1977

Nedelja: 9.35 I. Silone: Vino in kruh, 10.35 Skozi puščavo in goščavo, 12.20 Nedeljsko popoldne, 16.45 »Mama umrla«, drama, 17.45 Roparji, film.

Ponedeljek: 17.15 Skrivnosti globin, 17.55 Nega otroka, 20.00 Mafija, drama, 21.50 Kratak film.

Torek: 17.10 Zverinice iz Režije, 17.30 Pika Nogavička, 20.35 Blišč in beda kurtizan, Sreda: 16.55 Pastir, 17.20 Italijanski muzej, 18.05 Na sedmi stazi, 18.40 Pogovori o glasbi, 20.00 Velika vojna, film.

Četrtek: 17.20 Safari - živalska vojna, 18.30 Mala čebelica, 18.45 Cyrano de Bergerac, 20.00 Humoristična oddaja, 20.30 Kaj je to evrokominizem? 21.35 Drsanje.

Petek: 17.10 Križem krašem, 17.25 Gledališče in tenis, 18.10 Jugoslovenska folklor, 18.45 Narodni parki, 20.05 Kopernik, nad, 20.55 Ulice San Franciscu, film.

Sobota: 10.40 Dražgoše, 11.15 Kopernik, nad, 16.10 Košarka Jugoplastika: CZ, 18.15 Mali Filip, film, 20.00 TV Zehtnik.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpeca: trgovski 100 lir, osmrtnice 150 lir, k temu dodati 12% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

V nedeljo 23. januarja ob 19. uri bo v kapucinski cerkvi v Gorici ob Tednu molitve za krščansko edinost

EKUMENSKO BOGOSLUŽJE

- del bizantinskih večernic
- koncelebrirana maša za cerkveno edinost
- ekumenski govor

Ob tej priložnosti bo pel skumenski zbor iz Gorice in se bo prodajal tudi zbornik »V edinosti«. Cena izvodu 2.000 lir.

Vabi odbor ACM - Gorica

NA UPANJU GRADIMO EDINOST

Predstavniki glavnih krščanskih Cerkv so si izbrali za letošnjo molitveno osmino geslo iz pisma apostola Pavla Rimljanom: »Upanje ne vara«. Na tem upanju, ki je zgrajeno na Kristusovi obljubi po njegovi navzočnosti med nami in očitnih znamenjih njegovega delovanja v Cerkvi, gradimo edinost Kristusove Cerkve.

Navadili smo se na sedanje stanje, kot da je prav, da so emi katoličani, drugi pravoslavni in spet tretji protestantje, nismo pa ena sama Kristusova Cerkve. Neednost Kristusovih učencev je še danes, verjetno bolj kot kdajkoli prej, vzrok pohujšanja vseh, ki ne verujejo še v božjega Učenika.

Velikodušniška Kristusova molitev za edinost vseh, ki verujejo v Njega, ni še našla pravega odziva v nas samih. Med seboj smo namreč še preveč sprti in nesoglasni, med nami raste zavist in nek prazen ponos na preteklo dobo triumfalizma. S posebno ponižnostjo in ljubeznijo — kot dobri papež Janez XXIII. — bi morali stopiti pred druge kristjane in jim ponuditi svojo roko prijateljstva.

Ekumensko delo se začena v notranjosti človeka, v globinah njegovega srca, ko se dokončno spreobrne k Bogu. Na njem gradimo upanje, ki ne vara in ki nas bo privedlo do popolne edinosti. Večkrat se predajamo malodušnosti, počasnosti in naveščenosti, ker morda mislimo, da do edinosti ne bo nikdar prišlo. Prav v tem je naša največja napaka. Gradimo namreč na človeškosti in pozabljamo na božje obljube.

Molitvena osmina za krščansko edinost od 18. do 25. januarja ima prav ta namen, da v nas obudi duhovni ekumenizem in nam vlije novih moči in poguma za gradnjo edinosti v Kristusovi Cerkvi. Z osebno in skupno molitvijo, žrtvami in odpovedmi bomo največ prispevali, da se bo uresničila Kristusova molitev »da bodo vsi eno«.

ACM - GORICA